

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

nová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Hinaus!

Pécs, 1899. június 6.

A bécsi sajtóban már fölhangzott egyszer ez a barátságos fölszólítás az engedni nem akaró magyar miniszterekhez s az általuk képviselt magyar nemzethez intézve, de Isten tudja, ezek az önértetes, becsületükre annyira kényes magyarok mintha rinocerus-bórt öltenének magukra, mikor Bécsbe mennek, éppen nem érzékenyek a lealázó osztrák betyárkodással szemben: a barátságos fölszólításra sem meg nem adták magukat, sem nem szedték össze a sátorfájukat, hogy a császárvárost s ezzel a gazdasági közösséget egyszer s mindenkorra odahagyják.

Ez a rendithetlen ragaszkodásuk a kiegyezésnek minden áron való nyélbe ütéséhez méltán érlelhette meg Luegerékben azt a meggyőződést, hogy a magyarok a kiegyezésben megrabolni készülnek a szegény osztrákokat, mert aki becsületos szándékkal megy a szomszédjához egyezkedni, az bizony nem várja be, míg kibotozzák onnét, hanem elégnék tartja a szóbeli kidobtatást is arra, hogy minden további egyezkedési kísérlettel föl hagyjon.

A birodalmi fő- és székváros polgármestere tehát elhatározta, hogy a szóbeli nem értő magyar kormányférfiak ellen föl látítja a kedves bécsi csöcseléket, ha az osztrák kormány engedni talál a magyar követeléseknek. Ezt a szándékát publikál-

tatta is a sajtóban s a tömeg már kézben is tartotta a köveket, a melyek a bécsi magyar minisztérium ablakainak beverésére szánva voltak.

Ezek az ablakok egyelőre még elkerültek szomorú sorsukat, mert hát Thun gróf, akinek a készülő utcai forradalom csaknem olyan biztos hátvédét képezi, mint Széll Kálmánnak a magyar pártközi egyezmény, egy tapodtat sem engedett. A magyar miniszterek minden eredmény nélkül voltak kénytelenek hazamenni, mintha csakugyan megszivelték volna a Bécsben feléjük hangzó „hinaus“-t.

De hát most már megint a kedélyes császárváros falai közt vannak s az ország feszült várakozással néz ez újabb látogatás eredménye elé. Vajjon nagyobb szerencsével fogja-e kínálni pórtékáját az egyszer már kidobott vigéc az újabb „érintkezés-nél“, vagy csak bátorságáról akar tanubizonyosságot tenni, mikor az ismételt kidobtatás veszélyével dacol?

Ha a bécsi sajtónyilatkozatoknak hitelt adhatnánk, úgy azt kellene hinnünk, hogy Széll Kálmán és társai a legjobb reményekkel telten zónáltak újból az osztrák fővárosba, mert most már ők hoznak engedményeket. Nem ragaszkodnak már föltétlenül a bankparitásnak az eredeti javaslatban kitett határídejéhez, hanem beleegyeznek, hogy ha 1904 után a vám-közösség fölbomlanék, akkor a bank minden az új statutumba átvett túlszolgáltatástól meg-

szabaduljon s viszont abba is belemenek, hogy a vám- és kereskedelmi szövetség ne 1903-ban, illetve 1904-ben járjon le, hanem kiterjesztessék 1907-ig.

Hát ezekre a bécsi híresztelésekre is rámondhatni, hogy éhes disznó makkal álmodik. A Széll-féle formulában ugyanis az osztrákok nem abban látják a legnagyobb veszedelmet, hogy négy vagy öt év multán elválhatunk tőlük, hanem abban, hogy vám- és kereskedelmi szövetségünk lejáratí ideje összeesne a külföldi államokkal kötött kereskedelmi szerződések lejáratával. Az pedig létérdeke az osztrákoknak, hogy a mikor a külfölddel ezek a szerződések megújítandók lesznek, akkor a mi kezünk az Ausztriával még fönnálló szövetség által kötve legyen.

Összes külföldi szerződéseinkben eddig is kizárólag az osztrák érdekek érvényesültek: iparos államokkal szemben magas ipari vámokat kötöttünk ki, hogy az osztrák ipar a külföld iparával szemben védve legyen, a minek a természetes következménye persze az volt, hogy az illető iparos államok meg a nyersterményeinkre vetettek ki magasabb vámot s ennek levét mindig az őstermelő Magyarország itta meg. Agrikultur államokkal szemben megfordítva állt a dolog. Ott a nyerstermények behozatala lett alacsony vámtételekkel kedvezményezve, hogy az illető termelő országok viszont az osztrák iparcikkék kivitelét könnyítsék meg olcsó vámmal.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A gyanu.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mikor magához fogadta Kötő Pistát az özvegyen maradt Bocskor Andrásné, az bizony még csak olyan huszonkétéves legényember volt. Maga sem tudja már, hogyan jött épen erre a gondolatra, de hát — én istenem! — akkor is az ura becsületét oltalmazta, mikor még az általa elfogadott munkát akarta becsülettel elvégeztetni, melyben őt — kinek még a halóporát is áldja — meggátolta a hirtelen halál.

Olyan kétségbeesésben is volt egy darabig, hogy ma sem emlékszik rá, kinek nem panasolta el nagy búját, a melylyel a mindenható úgy meglátogatta. Mert nemcsak az élettársát, de a kenyérkeresőt is elvesztette abban az órában, mikor Bocskor András egyszer csak, minden teketória nélkül, lehunyta a szemét.

A kovácsműhely elcsendesedett egyszerre s ez a másra nézve jótékony csöndesség majd az esztét vette az özvegynek. Mikor úgy megszokta már sok esztendő óta a pöröly és kalapácsok csattogásaira való ébredést.

— Nem is tudom, mire nézem a napot, mondta a szomszédoknak; a mezei munkától

elszoktatott engem már az az áldott két kéz, a házba meg bele nem haraphatok. De ha legalább magam volnék, hanem öreg anyámat is csak megtartotta az Isten mindedig jóvoltából és arról is nekem kell gondoskodni. Majd csak kell valami után nézmem!

Épen ilyen panaszok közben lepte meg a Kárász koma, ki bizony erősen sajnálkozott a koma szomorú esetén; mert hát ki hitte volna — ugymond — hiszen nem is volt beteg talán egész életében sem. Magam is kibolondoztam a hirhozót; de most már nem segíthetünk rajta, komámasszony. Az Isten így akarta.

— Így-így, mondta az asszony és könyezett a részvét ilyen megnyilatkozása fölött.

— De látod, Mári! az Isten ellen már nem tehetünk, — folytatta a koma — hanem tanácsolnék én egyet, ami egy kicsit mentene a bajtól. Tudod, hogy a Kötő-gyerek csak a minap került haza a vándorlásból s a mint halom, igen érti a mesterséget, talán még gyógyít is. Hát ezt megfogadhatnád egy darab időre, legalább a föl vállalt munkát megszelesztené egy kicsit.

— Bizony mond kend valamit, — felelt az asszony — de bánatomban nem is gondoltam arra, hogy a mesterséget kellene továbbra is vitetni valami legénynyel. De meg is szolgálnám én, ha szót értene erről vele; legalább kisegítene, mig gondolok valamit.

Igy történt aztán, hogy a következő hétfőn csak kinyitotta ám Kötő Pista a műhely ajtaját nagy zajjal. Es föl forgatta még az utolsó vasszeget is, mert, a mint nagyzólan akarta magát kifejezni: megindította az üzletet.

Az utnak eresztett inasgyereket is visszafogadta a szomszéd faluból és csattogott a pöröly egész nap a szikrázó vason; nagy öröme az özvegynek, kinek biztosan nem lett volna oly szép még a mennyei hárfák zenéje sem.

De mindamellet sokat emlegette Andrást öreg anyja előtt. Meg az asztalnál is úgy evés idején s eláldotta százszor is Pista előtt. Aztán azt hozta szóba, hogy: uram Isten! vajjon mi is lenne belőlem, ha te Pista egyszer csak elmennél?!

— Hát fogadna mást, — felelte Pista — pénzért csak mindig kap munkáskezet.

De már erre könyezve szólt az asszony: — Isten őrizzen meg mással is megpróbálkozni; azt is alig birtam megszokni, hogy téged lássalak az én emberem helyén. Szegény András! Hát még mást látni ott . . . jaj! talán inkább már elpusztulnék!

Az öreg asszony is elszomorodott e szóra, s letette a kanalat; még enni sem birt, ha a lánya sorát úgy végiggondolta.

De Pista itt nevetéssel ütötte el a dolgot; tréfálkozott, hogy mért ijesztgeti magát kísértettel ott is, ahol semmi sincs és azután dalolva ütötte estig a vasat.

Ha eme szerződések kötésekor önálló rendelkezési jogunk birtokában lettünk volna, akkor úgy állithattuk volna föl a kérdést, hogy vagy a mi érdekeinket is kielégítő szerződéseket kötünk a külfölddel, vagy nem kötünk szerződést a gazdasági közösségre Ausztriával sem. Ezért volt szükség arra, hogy a közösségre való szövetség Ausztriával már meg legyen kötve, mikor a külfölddel való szerződésre került a sor.

A Széll-féle formula ezt megváltoztatná s azért mondja a bécsi „Reichswehr“, hogy Ausztria szívesebben viszi keresztül most az elválást, semhogy bevarja, hogy Magyarország 1903-ban a vámelkülönítéssel szorongassa. Az tehát a fő osztrák szempont, hogy 1903-ban, mikor megint szerződünk kell a külfölddel, ne szorongathassuk őket a vámelkülönítéssel, hanem megint köthessenek a mi rovásunkra az osztrák érdeket dédelgető külföldi szerződéseket.

S a mikor ezt követelik tőlünk, erre még azt merik mondani, hogy ez pusztán formai eredmény, a melybe a magyar kormány az ország sérelme nélkül belemehet. Ha pedig bele nem megy, akkor: „hinaus!“ Ők akkor inkább elválnak rögtönösen. Persze, ha ebben a szerencsétlen monarchiában a népek akarata lenne a döntő, nagyon hamar megvolna az egyezés, de nem a közös gazdálkodásra, a mi egyik félnek sem kell, hanem a különválásra, mit Ausztriában hangoztatnak, Magyarországon pedig egyhangú hozsannával fogadnának. Mindjárt olyan jóbarátok lennének, a minők nem voltunk háromszáz esztendő óta.

Mert tudnivaló dolog, hogy az osztrák sem esett ám a fejelágyára, főleg a mikor zsebkérdésről van szó. Szó sincs róla, hogy elválás esetén megszakítson velünk minden kereskedelmi összeköttetést, sőt lázasan fogja keresni a módokat, hogy tőlünk minél nagyobb kedvezményeket eszközöljön ipara, kereskedelme számára. Persze gazdasági önállóság mellett ilyen ked-

A kegyesebb szívű ismerősök nagyon megnyugodtak a dolog ilyen fordulatán: Szegény Márit csak megsegítette az Isten, legyen hála neki. Mert bizony hogy is élhetett volna, mikor már úgy hozzászólt a jó éléshez.

De az irigyek nem szívesen látták, hogy a Bocskorné kéménye mindig füstöl. Lincert meg borzaskatica-fánkot süt hétköznap is, nem kimél költséget, sem vesződséget, hogy Pistát úgy tarthassa, mint valami gróf-ivadékot. Nagy sütő-főző volt azelőtt is — mondtak az élesebb nyelvűek — hanem aztán azért is nem maradt más a házon kívül.

Pista pedig nagyon meg volt elégedve a hírekkel és sorsával is. Egyszer ugyan arra gondolt, hogy örökségével kifizeti az asszonyt a házból s ha maga lesz a gazda, megházasodik. De a hogy elgondolta ezt, úgy el is felelte.

— Jó élet, szép élet ez így is; hadd éljen még egy darabig utánam ez a szegény asszony, legalább még felejtkeznek.

És az asszony bizony nehezen felejtkezett. Pistának nem egyszer vigasztalni kellett. A bizonytalan jövő aggasztotta s ezt nem is titkolta el, mert hát mért rejegetni oly sebet, melyre esetleg valaki gyógyító-irt tud mondani.

Egyik vasárnap délben is, csak úgy véletlenül került szóba a dolog s az asszony könyezett, mint mostanában gyakran.

vezményeket csak azon az áron érhetne el, ha viszont a saját területén meg a mi érdekeinket kedvezményezné. De hát addig, míg a közös gazdálkodás mellett monopoliumszerű kedvezményekben részesülhet nálunk, anélkül, hogy tekintettel lenne a mi külön érdekeinkre, bolond lenne, ha a mi kedvünkért csak egy fikarcnyi áldozatot is hozna.

De hát az elválásnak természetes gyógymódja a vaskalapos összbirodalmi fölfogásba ütközik, azért még iszonyu megpróbáltatásoknak nézünk elébe, míg a doktorok erre a gyógymódra rászánják magukat. Kimerítik addig a kuruzslásnak egész tárházát, de azért ennek is előbb-utóbb a végére fognak járni, a mikor aztán már teljességgel nem marad más hátra, mint végezni azzal, a mivel kezdeni kellett volna: az elválással.

Börtönőrünk most még csak ijeszteni akar azzal, mikor „hinaus“-t kiabál ránk, de a börtön ajtaját gondosan iparkodik zárva tartani; majd eljő még az idő, mikor a hatalmas földrengés fölpattantja annak az ajtónak a zárját s akkor a rab nem fogja várni a porkoláb „hinaus“ kiáltását, hanem követi a természet parancsát s me- nekül Isten szabad ege alá.

A budai szerb püspök Mohácson.

— Saját tudósítónktól. —

Mohács, június 6.

Tegnap este megjelent lapunkban megemlékeztünk már *Bogdanovics* Lucian görög-kei szerb püspöknek Mohácsra érkezéről. A püspök ottani ünnepléséről saját tudósítónk ma a következőket írja:

Gyönyörű idő kedvezett *Bogdanovics* Lucian gör. kei püspök fogadtatásának, a mely körülmény nagyban hozzájárult az ünnepély fényének emeléséhez. Már a fogadtatás napjának előestéjén nemzetiségi és felekezeti különbség nélkül lobogódiszt öltött magára a város, ez által is hirdetőn a virradó nap jelentőségét. Vasárnap 3/8 órakor robogott be a püspököt hozó vonat a perronra, a hol már vá-

Pista csak biztatta: Ni eddig is milyen szerencsés dolga volt, minden napra rendelt az Isten eleget a megélhetésre.

De az asszony nagy sirásba kezdett; hogy sohasem pótolja neki senki a veszteséget; nagyon napos, szép idő lehet máma, de ki tudja, vajjon holnap nem támad-e egy förgeteg? Nincs biztos talaj . . .

— Dehogy is nincs! annyija mindig lesz, hogy megélhet. Itt a ház, itt a szerszám; csak egy legényt kell fogadni.

— Fogadni . . . fogadni . . . ! Fogadott az azért és nem saját. Téged is mi köt hozzá? Semmi! Ha akarod, holnap elmegy és én úgy maradok, mint a megkopasztott venyige . . .

Valami fájó, szánakozó érzés vett erőt Pista szívében; dehogy is tudná itt hagyni ezt a derék asszonyt. Eh, de minek is erre gondolni. Aztán hangosan kezdte vigasztalni:

— Ne féljen, még engem lát! ha akarja, bizony akár én sem hagyom soha. Ha megelégszik az én keresetemmel, mindig így élhetünk jó módban. Mondhatom, nem panaszkodhatunk az Istenre.

Az asszony köszönte a hozzávaló jósgot s hálás megkönnyebbüléssel nézett felé.

Pista csak most vette észre, mily szép és benső az asszony szeme nézése. S fölbuzdulva, a mennyire csak egy kovács-legény

rakoztak reá a gör. kei hitközség elnöke, *Keserics* Ferenc esp. plébános, a rom. kath. hitközség egyházi és dr. *Konc* Adolf ügyvéd, világi elnöke, a városi tisztikar *Toldy* Ignác városbíró vezetése alatt s még számosan az intelligencia sorából. *Szinkovics* Károly főbíró, dr. *Buzás* László és *Molnár* Kázmér szolgabírók kíséretében Németbolyig a püspök elé ment s ott rövid, de hangulatos beszédben üdvözölte a járás területén.

Megérkezésekor dr. *Andrics* Tivadar, hitközségi elnök fogadta a kupé ajtajánál s bemutatta első sorban a városi előjáróságnak, melynek nevében *Toldy* Ignác bíró üdvözölte a püspököt.

Erre megindultak a fogatok. Az első mentek *Toldy* Ignác és *Klombauer* Antal jegyző, a másodikon dr. *Buzás* és *Molnár* szolgabírók, a harmadikon *Tormai* Károly alispán és *Szinkovics* főbíró, a negyedikén *Bogdanovics* Lucian és *Andrics* Tivadar hitközségi elnök; ezután még számos fogatkísérte a püspököt. A menet a Kossuth-Lajos-utcán keresztül a gör. kei templom elé haladt, a hol a püspök leszállt és hiveinek bemutatkozott.

Erre lakására hajtattott *Bolyarics* Gábor mohácsi gör. kei espereshez, a hol a püspök kissé megpihent. Fél 10 órakor baldachinum alatt a templomba ment ünnepélyes istentiszteletre, a melyet ő végzett. A mise előtt *Andrics* hitközségi elnök kis fiát lektorra avatta, egy végzett teológust pedig diakonná, kit *Lipován* áldozópappá fog szentelni. A templom megtelt disztिंगvált közönséggel s végighallgatták az egész misét, a mely 3/4 12 órakor végződött. Mise után ismét menyezet alatt a gör. kei iskola egyik tantermébe vonult, a hol a tisztelgőket fogadta, a kik közül első helyen szerepelt a rom. kath. papság *Keserics* Ferenc és a rom. kath. hitközség dr. *Konc* Adolf vezetése alatt. Midőn a belépők előtt feltűnt a püspök deli alakja, ki most mintegy 32 éves, mindenkit meleg érzés fogott el, a melyet csak fokozott az ő leereszkedő nyájassága.

A tisztelgések végeztével dr. *Andrics*hoz ment a püspök, a hol ismét kipihente magát, majd pedig elindult a tiszteletére adott s a kaszinó nagytermében megtartott diszebedre, a melyen hatvanan vettek részt. A pecsenyénél felemelkedett *Bogdanovics* püspök és a királyra mondott tósztot, a melyre a cigányok tust húztak s a mit a jelenvolt görög-keletiek énekekkel kísérték. Beszélt a püspök az ebéd végén is, a midőn megköszönte a szíves fogadtatást. A tósztok egész árja következett

képes, hathatós szóval, ékesen vigasztalta az asszonyt; hogy nem, sohasem hagyja el, ha neki nincs ellenvetése. E hangulatot még nagyban fokozta a jólét azon érzése, melyet másutt nem élvezett s azt hitte, hogy szereti az asszonyt.

Mikor megesküdtek, nagy csodát csaptak a faluban: No igazán, hogy jól járt ez a Bocskorné; így menni férjhez és még hozzá ilyen emberhez! áldhatja az Istent ezért a boldogságért, melyet tán nem is érdemelt. De hát akinek szerencséje van, azé a világ.

Azt mondják, fantóm a boldogság, elillan, mint a perc. De úgy látszott, mintha most az egyszer megfógták volna.

Talán a vidámság, jólét és elégedettség összelelkeztek, hogy megteremtsék a boldogságot. A kereset jól ment; az asszony süttő-főzött s várta az új ruhát.

Még az öreg asszony is boldogan simogatta fejkendőjét, ha valaki az otthonvalókról kérdezősködött.

— Boldogok biz azok lelke nagyon is — mondogatta, gondosan elhallgatva, hogy leánya jó tiz esztendővel idősebb az uránál. A fiam így, a fiam úgy — nem győzte emlegetni — mi bizony elnyertük a szerencsét.

És olyan bolond az ember, hogy ha más nem elégíti ki, úgy az irigyeltetés az, melylyel

ezután, melyek közül kitüntek *Keserics* Ferenc és Dr. *Andrics* Tivadar beszédei. A diszebedet az italokkal együtt Herger Alajos vendéglős szolgáltatta. A menu a következő volt:

Potage purée aux choux fleurs.
Esturgon en aspik.
Roastbeef a l' Anglaise.
Petits puits d' amour.
L' oie rotie.
Parfait.

Délután 5 órakor ünnepélyes vecsernyét celebrált a püspök, a mely után látogatásokat tett. Első sorban *Keserics* Ferenc esp. plébánost tisztelte meg látogatásával. Kisérében voltak *Andrics* Tivadar, *Jagics* József, *Popovics* posta- és távirda főnök, *Duka* Achill műszaki tanácsos.

Este 8 órakor *Jagics* Józsefnél szűkebb körű vacsora volt a püspök tiszteletére, a melyen *Keserics* Ferenc is részt vett.

Tegnap délelőtt meglátogatta a püspök az állami polgári iskolát és a ferencrendiek zárdáját. Délben *Bolyárics* Gábor g. kel. esperesnél volt ebéd, este *Andrics* hitk. elnök-nél vacsora. Ma kezdte meg a püspök körutját, a melyben Pécs-et is meglátogatja.

Mondhatni, hogy *Bogdánovics* Lucian a rajongásig megnyerte hiveinek szeretetét, és főleg örömet, mivel a mohácsi g. kel. hitközség már 70 év óta nem részesült püspökfogadásban. De a város és abban a másfelekezetiek részéről is oly kitüntetésben részesült, hogy június 4-ike örökké emlékezetes fog reá nézve maradni!

H i r e k.

Pécs, 1899. június 6.

Gyöngyvirág szerelme.

Szerelmes volt a kicsi gyöngyvirág, de boldogságát nem itt a földön kereste, vágyaival felszállt messze a magasba. Mikor megszületett, dédelgette anyja, a hüvös, árnyas erdő, ő volt legkedvesebb gyermeke, édes-bájos, illatos volt, vigan csilingelt apró, hófehér harangocskáival s boldogan élt a testvérei között.

Egy szép májusi estén, mikor minden a szerelemről beszélt, tüzet fogott a szive, bohó kicsi szive, vágya fel a magasba szárnyalt, ott kereste üdvét.

Azon a bűvös májusi estén csábosan mosolygott le a hold onnét a magasból, ezüstös sugarát küldte le hozzá s fényének özönével elárasztotta a kis gyöngyvirágot.

És a kis virág szerelmes lett, megszerette a szelid arcú holdat forró szerelemmel; epedve nézett fel a végtelen magasba, pedig szerelme tárgya elérhetetlen volt, mérhetetlen távolság választotta el tőle.

Szegény kicsiny virág! Oly nagyon, oly forrón szerette a szép ezüstös holdat, szerette remény nélkül, epedő vágygyal. És a hold minden este megjelent fényes arcával, csillogó palástját borítva az erdő fölé, leküldte sugarát minden este a kis gyöngyvirághoz, szerelmi ígéreteket izengetve neki.

És a gyöngyvirág nézte egész éjjel a szelid arcú holdat, nézte vágyteli szemekkel, nem csilingelt többé apró harangjával, epedve várta, mikor száll le hozzá szerelmes lovagja s hogy nem jött le hozzá, zokogott egész éjjelen keresztül s reggelre fájo könye mint a gyémántos harmat reszketett szüzi fehér kelyhében.

Türelmetlenül várta újra az estét és ha a hold hírnöke, ezüstös sugara keresztül csillogott a fák koronáján, a kis gyöngyvirág boldogan hallgatta a hold üzenetét, amely szerelemmel, örök szerelemmel biztatgatta a kis bohó virágot.

S a balga így epedett céltalanul, rajongó szívével imádtá a halvány arcú holdat, epedve várta s mert az nem szállt le hozzá, hervadott, beteg lett a kis gyöngyvirág s mire vége lett a szerelem havának, tavasz májusának, elhervadt, elfonnyadt szegény kis gyöngyvirág s egy harmatos reggel halva találtuk meg az erdő mélyében.

Puha fűszálakból, bársonyos mohából vetettünk neki halotti nyoszolyát s eltemettük csendben, megsirattuk halkán.

A szelid holdnak is fájt a kis virág kora hervadása, de nem jöhetett le hozzá bucsucsókot adni, kötve volt, fogva volt mérhetetlen magasban s gyászos felhőfátyolt borított bánatos arcára.

Igy halt meg reménytelen szerelmében a bohó gyöngyvirág, mert jaj annak, kit vágya, köréből messze a magasba visz fel, hová soha el nem juthat! fejezte be szomorú regéjét az öreg bagoly s nesztelenül tova röppent . . .

Azóta, ha csöndes májusi éj van s a hold fényözönben fűroszti az erdőt, a kicsi gyöngyvirág mindig szerelemre gerjed a szelid hold iránt s ha elmulik a szerelem hónapja, a tavasz májusa elhervad, — meghal forró szerelmében a szegény gyöngyvirág!

Mányi.

áztatja magát: Ugy-e vagyok valaki? ide nézettek! no lássátok!

Az irigykedve dicsérgető szavaknak örült Pista. Aki rosszat mond, csak irigységből teszi. Hadd irigykedjenek! nevetett hangosan.

De mind ritkábban beszéltek az ő esetjüket, a műhelyben mást, újabb dolgot beszéltek. Minden napnak, hétnek más az eseménye.

Ugy a tél közepén majd egy hétig szakadt a hó, a műhelybe sem igen jöttek és Pistán valami szomorúság vett erőt.

Az asszony megijedt. Hisz első perctől fogva féltette! Vajjon hol jár most az esze? talán engem unt meg; vagy nem is szeretett soha? én Istenem, én Istenem! S szívében egy mardosó szörny ütötte föl fejét.

Nem állhatta tovább s az asztalnál bóbiskoló emberhez szólt:

— Mi bajod, az Isten szerelméért? Talán csak nem vagy beteg?

— Semmi! — felelt az röviden.

— De mégis busit valami?

— Eh dehogya!

— Hát nem mondd meg?

— Ugyan mit?

— Tudom én már, mi a bajod — s nemsokára sirva fakadt — én vagyok terhedre; meguntál.

— Ugyan ne beszélj félre!

— De bizony úgy van, érzem én. Bár csak halhatnék meg és akkor elvehetnél egy tizenhét esztendő leányt, tudom az volna hozzád való. Bár csak meghalnék . . .

Nem olyan sűrűn beszélgettek aztán egymással, mintha valami válaszfal ereszkedett volna közzük. Pista rázogatta a fejét. Minek is csapkod ez az asszony erővel a szög fejére. De aztán csak meglelejtkezett, ő még hamarabb mint az asszony, aki nem birta fejből kiverni a féltés gondolatát.

De a bogjasi bucsura azért együtt mentek el. A Kárás koma, meg az ösmerősök mind ott voltak. Sőt még az öreg Jóska bácsi is, aki már jól megszedve magát, a földeit pénzzé akarta tenni.

A pecsenyesütőknél egy sátorba kerültek, elidögáltak jó ideig. Pista is roppant beszédes kezdett lenni. Sorra kérdezte az öreg eladó földeit és egy darabot minden áron meg akart tartani.

— Jóska bácsi! a háromszáz forintos föld az enyém: itt a kezem. Száz forintot adok holnap, a többit is, mihelyt lehet összerakom. No hát! áll az alku vagy nem? Kezet rá! hadd szereznék én is valamit ennek az asszonynak.

De Jóska bácsi csak nem adott kezet. Majd holnap öcsém, holnap — biztatta — jó lesz egyet aludni rá, mert nem tréfalog.

Napirend 1899. június 7-én.

Naptár: szerda, június 7. — Róm. kath.: Róbert. — Prot.: Róbert. — Görög-kel.: (máj. 26.) Lukrécia. — Zsidó: Síván 29. — Nap két 4 óra 7 perckor; nyugszik 7 óra 49 perckor. — Hold két 3 óra 31 perckor éjjel; nyugszik 7 óra 51 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

— (**Személyi hírek.**) Br. *Fejérváry* Imre főispán ma reggel Hidasról hazaérkezett. — *Tormai* Károly alispán pedig tegnap este érkezett haza Mohácsról, ahol a budai gör. kel. püspök fogadtatása miatt időzött.

— (**Kardos Kálmán születésnapja.**) *Kardos* Kálmán nyug. főispán, orsz. képviselő ma tartja Hidasdon hatvanadik születésnapját, mely alkalomból a vármegye és a városi tisztviselői kar irásbelileg üdvözölték *Kardos* Kálmánt. *Blaskovich* István, a pécsi kir. ítélőtábla elnöke, *Aidinger* János kir. tanácsos, országgyűlési képviselő s a pécsi előkelő társadalom számos tagja, ma utaztak el a születésnap ünnepélyre.

— (**A fegyelmi választmány ülése.**) A fegyelmi választmány br. *Fejérváry* Imre főispán elnöklete alatt, holnap f. hó 7-én d. e. 10 órakor a vármegyeház közgyűlési termében ülést tart, mely alkalommal két vármegyei tisztviselő fegyelmi ügye kerül tárgyalás alá.

— (**Módosított alapszabályok.**) A nagyharsányi önkéntes tűzoltó-egylet ma küldte be a vármegyéhez alapszabályait, melyeknek egyik paragrafusát módosítani óhajtják. A módosítandó alapszabályokat a napokban terjeszti fel a vármegye a belügyminiszterhez.

— (**Apad a Duna.**) A napokban megirtuk, hogy Mohácsnál a Duna annyira megdagadt, hogy a védgát-töltések megerősítése haladéktalanul szükségessé vált, sőt a nagy esőzések folytán mindjobban dagadozó sebes ár a mohácsi szigetnél zsilipszakadást is okozott. Azóta már be is fejezték a védgát-töltést és zsilipjavítást s az esőzések megszűntével a Duna rohamosan apad, úgy, hogy ma már mi veszély sincs. Mint értesülünk, a folyam tegnapelőtről tegnapi 5-25 métert apadt.

— (**Csecsemő a szemétdombon.**) Bányatelepen tegnap egy szemétdombon egy csecsemő hulláját találták. A teljesen kifejlett holttest mellett egy kosár és egy bányászing volt. Ugy látszik tehát, hogy a kis hullát a kosárban vitték ki a félreeső trágyadombhoz, letakarva az inggel s ott akarták elásni. De

Másnap az asszony kérdezte:

— No! hát csakugyan megveszed a földet?

— Miféle földet?

— Hát a mire tegnap alkudtál.

— Kicsoda? . . . én!

— Te hát!

— Kivel?

— A Jóska bácsival.

— No akkor biztosan nem tudtam, mit beszélek, kicsit sokat ittam, most is fáj a fejem.

Az asszony jajgatni kezdett.

— Nem! nem úgy van az! hanem már megbántad, hogy rólam akartál gondoskodni. Megbántad, mert nem szeretsz, sajnálsz tőlem mindent és én nem halhatok meg.

És az árnyak úgy nőttek, mint alkonnyatkor. Ki birna észrehozni egy magával vívódó asszonyi lelket, ki birna összevegyíteni két össze nem illő elemet? Az olaj és a víz csak nem keveredik el.

Egy gyalogösvény vezetett végig a kertek alatt, valamelyik nap erre indult el a kovács, kezében kalapácsal, valami dologban. Alig ment egy kicsit, az unokahúgával szemközt találkozott, ki a mezőre indult. Nevetgélve beszélgettek egy ideig, aztán Pista csupa tréfálkozásból suttyomban leoldá a leány hajában levő pántlikát és ezen évődtek jóízűen.

valamitől megijedhetett a tettes, mikor a hullát a kosárból kivette és ott hagyva az inget, kosarat és a kis holttestet, eliramodott, nehogy felismerjék. A bányatelepi rendőrkapitányság jegyzőkönyvet vett fel az esetről és elrendelte a kis hulla felboncolását. Ha a boncolás nem állapítaná meg az erőszakos halált, akkor is büntetendő volna a tettes, mert ha halva jött is a világra a csecsemő, anyjának el kellett volna temettetnie s közegészség elleni kihágást követett el, mikor a trágyadombba akarván elásni, menekülése közben ott hagyta a dombon. Bár külérőszak nyomait a kis hullán nem lehetett felfedezni, mégis gyanus az eset, hogy nem erőszakos halállal mult-e ki a halva talált csecsemő s ezért a vizsgálatot erélyesen folytatják, hogy a gyermek anyját és hozzátartozóit kipuhatólják.

— **(Tűzek.)** Heit Péter, kassai lakos udvarán kigyuladt a napokban a szénapajta és leégett. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz a tulajdonos saját vigyázatlansága folytán keletkezett, a ki égő pipával járt a pajtában és parazsat ejtett a szénába. A Palajpusztán is tűz volt a minap. Itt *Schakovitz* Salamon bérletén gyuladt ki egy istálló és mire észrevették már lángokban állt. Hogy ez a tűz miből keletkezett, a vizsgálat még eddig nem állapította meg.

— **(Mégkéselt ember.)** Szabó János, belvárdi lakos, a napokban véres verekedésnek lett az áldozata. *Molnár* János és *Böröc* József nevű legénypajtásai támadtak rá az utcán és kést rántva azzal több sebet ejtettek rajta. A mégkéselt ember feljelentette az esetet a hatóságnál s a tettesek kihallgatván, nem is tagadták a késelest, de azzal védekeztek, hogy Szabó is megakarta őket késelni s ők csak önvédelemből folyamodtak a vérontáshoz. A vizsgálat most folyik ellenük.

— **(Talált pénz.)** Lukács János udvardi lakos, Szemelyen jártában a korcsma udvarán elvesztette negyvenhét forintot tartalmazó pénztárcáját. Az elvesztett pénztárcát — mint most kiderült — *Cimber* Antal, szemelyi lakos találta meg, a ki a pénzről senkinek sem szólt, hanem saját céljaira használta fel, ruhát és egyéb dolgokat vevén rajta. A becsületes megtalálónak épen nem nevezhető embert feljelentették a bíróságnál.

— **(Athléták viadala.)** A Magyar Athletikai Club vasárnap nemzetközi athlétaviadalt rendezett Budapesten. A versenyeken résztvett *Gebauer* Gusztáv, a Pécsi Athletikai Club tagja is, ki a száz yardos síkfutásban és a bajnokságért való távolugrásban is a harmadik díjat nyerte.

— **(Egy család életveszélyben.)** Ily cím alatt megirtuk már tegnap esti szá-

Az asszony, ki féltésében egy percig sem nyughatott, a kert ajtóig követte. Látta a leányt jönni, de úgy megrémítette magát, hogy fölismerni már nem volt ideje.

— Ez az, ez az, ez itt a baj! én Istenem! én édes Istenem! — suttogott lázasan. Szeme káprázott és nem látott mást, csak mozgó körvonalakat. A feje szédült s egy-egy gyöngye hang is velejt hasította. És nem tudta, mi történik vele, úgy tűnt föl neki, mintha iszonyu érzéketlenség lepné meg és nem tudott megmozdulni helyéből sokáig.

Valami butító meleg szél söpört végig akkor a kerteken s napnyugat felől terhesen emelkedett föl egy sötét főlhő, hogy beborítsa az egész eget. És homály lett néhány perc alatt; kétségbeejtő borulat. A természet csöndes apáthiába süllyedve várta a vihar kitörését. Egy szélfulalom, s a villámok elsabadultak s megkezdődött az ellentétes elemek iszonyu harca.

Egy mély sóhaj, s az asszony sirva fakadt, lelkében egy különös, vívódó érzés következtében. És sohasem lehetett meggyőzni bolondos szívét, hogy neki nincs csalódása.

Bartha Mariska.

munkban azt az esetet, mely szombaton este történt Bányatelepen, hol *Gianone* Virgil bányafelügyelő lakása ablakába dinamit-töltényt helyeztek s az éppen akkor robbant fel, mikor a család vacsorához akart ülni s éppen hogy kirohantak a fenyegető életveszedelem elől a szobából. Az eset bizonyára merénylő kéz műve volt, a telep kellősközepén csakis valami boszútól elvakult ember vetemedhetett arra, hogy alig egy negyedóra mulva kilenc óra után, mikor a lakás előtti kisparkból az esti sétáló közönség épen hogy széteszlött, elkövesse a merényletet. Ez ad arra az alapos gyanura is okot különben, hogy a merénylőnek társai is voltak, kik bizonyára örködték, míg az a dinamit-töltényt az ablakba elhelyezte és a gyutacsot meggyújtotta, mert erre másképp a rajtakapás félelme miatt nem lett volna a tettesnek annyi bátorsága. A rendőrség már többeket kihallgatott a merénylet ügyében és a legszélesebb alapokra terjesztette ki a vizsgálatot, hogy a merénylet tetteseit kipuhatólja.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a baranya-szent-lőrinci és vidéki ipartestület alapszabályait jóváhagyta.

— **(Megszökött sikkasztó.)** A szegszárdi ügyészség értesítette a rendőrséget, hogy *Elsner* Ottó Ede gazdasági ellenőrnagyobb összeg elsikkasztása után megszökött. *Elsner* huszonötéves szőke fiatalember, kancsal, az álla kiálló, a felső fogsora hiányzik. A rendőrség intézkedett elfogatása iránt.

— **(Nagy idők tanuja.)** Dr. *Merkler* József, Tolnavármegye volt t. főorvosa, 74 éves korában meghalt. Az elhunyt harmincöt éven át Tolnavármegyének egyik legkedveltebb orvosa volt. A függetlenségi harcot mint fiatal orvos-növendék hősiessé küzdötte végig. A szőregi csata után fogságba került, de a jószívű *Gerstner* tábornok csakhamar szabadon bocsátotta. A szépirodalomnak kiváló munkása volt és a *Jókai-Petőfi* által szerkesztett *Életképek*-ben több költeménye és novellája jelent meg álnév alatt. Az orvosi szakirodalmat sok becses értekezéssel gazdagította. Az elhunytban *Merkler* Andor hírlapíró, a *Magyarország* zenekritikusa, édesatyját gyászolja.

— **(Verekedő honvéd tiszt.)** Szegeden hétfőn hajnalban *Engel* Lajost, a *Szegedi Napló* tulajdonosát — ki régebben pécsi lapkiadó volt — három honvédtiszt a *Kass* vigadóban megvagdalta. Hajnali 4 óra tájban *Andor*, *Vörös* és *Weinert* honvéd hadnagyok néhány daltársulati nő társaságában a *Kass* vigadó kávéházába tértek be, a hol *Engel* Lajos is harmadmagával szórakozott. A daltársulati nők később panaszkodtak a tisztnek, hogy *Engel* megsértette őket. E miatt *Engel* és *Andor* főhadnagy között heves szóváltás támadt, a mi azzal végződött, hogy a főhadnagy *Engel* tettelesen bántalmazta. *Engel* a tettelességet esernyőjével viszonzta, mire a tiszt kardot rántottak és *Engel* fején és karján több helyen megsebesítették úgy, hogy összerogyott és kocsin kellett elszállítani a közkörházba, a honnan azonban sebeinek bekötözése után azonnal távozhattott, mert sebei nem veszélyesek.

— **(Gyuráts püspök körútja.)** A dunántúli ág. hitv. ev. egyházkerület püspöke, *Gyuráts* Ferenc, nagy kitartással folytatja Somogy megyében püspöki körútját. Véséről áment *Szöke-Decsre*, majd *Szöcsénybe*. Innét a csurgói járás határszélén *Kacsokovics* Lajos csurgói főszolgabíró által üdvözölve, Iharos-Berénybe érkezett, hol a canonica vizitációt elvégezvén, *Pogány-Szent-Péterre* és *Iharosba* bajtatott ki. Harmadnap *Porrog-Szt. Királyon* és *Porrogon*, negyednap *Gyékényesen*, majd *Nemes-Pátróban* s később *Sordon* és *Liszóban* végezte a hivatalos látogatást, mindenütt a legnagyobb lelkesedést találván hiveinél, kikre mindenütt jó hatást gyakorolt elragadó ékesszólásával s barátságos föllépé-

sével. Ezután *Légrádon*, *Szepetneken*, *Nagy-Kanizsán* és tegnap *Sandon* tartott a főpásztor egyházlátogatást. Innen kíséretével együtt a szlavonai egyházak látogatására indult a püspök.

— **(A pécsi újságírók népnünpélye.)** A *Vidéki Hírlapírók* Országos Szövetségének pécsi választmánya által a hírlapírók segély és nyugdíj-alapja javára f. é. június hó 11-én a *Tettyén* rendezendő népnünpélyére nagyban folynak az előkészületek. Ma délután 3 órakor *Hinka* Lászlóné alelnöknő elnöklete alatt a *Pécsi Jótékony Nőegylet* és az izraelita jótékony nőegylet választmányi ülést tartott, melyen elhatározták, hogy a pécsi hírlapírók népnünpélyén testületileg részt vesznek s a virágok, levelező-lapok, pezsgő stb. elárusításánál szükséges hölgyeket e célra felkérlik. E tárgyban a hírlapírók pécsi köre által már meghívókkal értesített s a nőegylet által felkérendő hölgyek, holnap délután 5 órakor a pécsi jótékony nőegylet helyiségében értekezletet tartanak. *Butykay* Ádám ezredes, a 19. honvédgyalogezred ezredese, ma délelőtt arról értesítette az ünnepély rendezőségét, hogy a sátoztábor asztal-, pad- és székkészletét készségesen rendelkezésre bocsátja.

— **(Helyreigazítás.)** Lapunk tegnap esti számában közölt a *Pécsi Kereskedő* ifjak *Kaszinó*-jának nyári ünnepélyéről szóló tudósításunkban azt irtuk, hogy a közreműködött *Szabó* Erzsike k. a. a jövő évben megy a szini tanodába. Eme közlésünket a rendezőség kérelme folytán oda igazítjuk ki, hogy *Szabó* Erzsike k. a. már *végzett* színésznövendék, ki őszkor már egyik elsőrangú színpadon fog működni.

— **(Automobilon járó herceg.)** A tolnamegyei *Lengyelen* — mint azt már közöltük is — a minap tartotta *Borghese* Paula hercegnő esküvőjét *Hoyos* Fülöp gróffal. A lakodalmi vendégek egyike, *Borghese* Scipio herceg, az olaszországi *Torrentó*ból automobilkocsin ment az esküvőre. Az ut igen szépen sikerült, csak épen *Mágocon* rekedt meg a kocsin egy mély kátyuban. A herceg azért pontosan megérkezett az esküvő napján az automobil-fogaton.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** A város közigazgatási bizottsága holnapután (csütörtökön) délelőtt 11 órakor tartja rendes havi ülését a városháza közgyűlési nagytermében. A rendesen 10 órakor tartani szokott ülést azért tartják most 11 órakor, mert a koronázási évforduló alkalmából tíz órakor még nem ér véget a székesegyházban az ünnepi mise.

— **(Csendőrségi szemle.)** Várbogyai *Bogyay* Vince csendőrszázados, a pécsi csendőrség parancsnoka, tegnap elutazott, hogy a megye területén lévő csendőrszakszok, illetve őrsők felett szemlét tartson.

— **(Hűtlen cseléd.)** *Ullmann* Lajos, szabolcsbányatelepi lakos, megbizta a szolgáját, *Balló* Ádámot, hogy egy marhabőrt hozzon be Pécsre egy kereskedőhöz s vegye fel az érte járó 9 frt 70 krajcárt. *Balló* be is jött Pécsre a bőrrel, fel is vette az érte járó összeget, de nem ment haza a gazdájához, hanem beült egy kiskorcsmába s mind az utolsó krajcárig elverte a pénzt. Gazdája feljelentésére elfogták a sikkasztó cselédet s most várja büntetését a bíróságtól.

— **(Harc az örökségért.)** A *Nagy* Ákos ellen megindított bűnügyi vizsgálatot a lehető leggyorsabban vitte keresztül *Finkey* Pál, helyettes vizsgálóbíró. Az örökségért harcoló rokonok feljelentésének kuszált szála pedig elég dolgot adtak a vizsgálatnak, mert nemcsak sikkasztásról, de hamis tanúzásról, sőt arról is szólt a feljelentés, hogy a *Kadarkuton* hirtelen elhalt milliomos, felső-eőri *Nagy* Márton halála nem volt természetes halál, hanem mérgezés okozta. E súlyos vád folytán a kaposvári törvényszék elrendelte *Nagy* Márton holttestének exhumálását s ez — mint értesülünk — már tegnap meg is történt,

azonban az orvosi vizsgálat semmi gyanusat nem tudott megállapítani s a halál okául tényleg az agyszélhűdést konstata. Ez a súlyos gyanu tehát alaptalannak bizonyult s a mint az ügy ma áll, alaptalan fog lenni a többi is. Erre mutat az a körülmény is, hogy Nagy Ákos öcscsét, Nagy Ferencet is letartóztatta a vizsgálóbíró szombaton délután Szigetvárott, de már másnap szabadon is bocsájtotta. A szóbeli végrendelet hat tanuját is letartóztatták, de kihallgatásuk után szabadon is bocsájtották őket, mert a hamis tanúzás ténye még eddig nem világosodott ki ellenük. Marad tehát Nagy Ákos ellen az eljárás megindításakor emelt sikkasztás vádja, a hagyatékból eltűnt kétszáz ezer forint értékű készpénzt és értékpapírt illetőleg, a mire nézve a vizsgálóbíró ma fejezi be a vizsgálatot s mert Nagy Ákos a szóbeli végrendelet értelmében teljesen jóhiszeműleg járt el, őt is szabadon fogják — a legnagyobb valószínűség szerint — bocsájtani. Nagy Márton szóbeli végrendeletét tegnap hirdette ki a kaposvári törvényszék s a nagy hajszával megindult bűnügyi feljelentések után a pörlekedő rokonok most majd a végrendelet érvényességét fogják megtámadni, polgári per útján keresvén jogaikat. Mint lapunk zártakor értesülünk, Náb-ráczky Lajos kir. ítélőtáblai bíró ma délelőtt referálta Toldi Béla dr. pécsi ügyvédnek, a pécsi kir. törvényszék vizsgáló bírájának Nagy Ákos vizsgálati fogságba helyezése iránti végzése ellen beadott felebbezését. A kir. ítélőtábla büntető tanácsa a felebbezésnek helyt adva, elrendelte Nagy Ákosnak azonnali szabadlábra helyezését s szabadlábra helyezése iránt nyomban megtették az intézkedéseket. Nagy Ákos délutáni öt órakor hagyta el a kir. ügyészség fogházát.

— **(Messze került bajba.)** Ma a pécsi rendőrséghez távirat érkezett az erzsébetfalvi rendőrségtől, melyben valami Fehér József nevű munkásberről azt tudakolják, hogy Pécsen ismerték-e s nem állott-e már hatósági eljárás alatt? Ugy látszik, Fehér József bajba került Erzsébetfalván s ott pécsi illetőségűnek vallotta magát. Mivel azonban a szűkszavú sürgöny közelebbi felvilágosítást nem ad róla, a rendőrkapitányság sem adhat határozott választ a kérdezősködékre. Hiszen Fehér nevű ember sok van a világon s tudvalevőleg a József nevet is bőven osztogatják az embereknek annak idején, a keresztelőnél!

— **(Meglopott ember.)** Kunzl Péter, pécsváradlakostól, a napokban valami ismeretlen tettes ötven forintot ellopott. A káros feljelentésére megindult a nyomozás a tolvaj után, a ki azonban eddig még nem került kézre.

— **(Elszállított bankóhamisító.)** Ma a kora reggeli órákban, midőn a város ébredni kezdett, a Megye-utcán végig, le az indóházig, két szuronyos fegyverű börtönőr a pécsi kir. ügyészségi fogház egyik összeláncolt-közű rabját szállította. A rabot Hochrein Ottónak hívják, akit a közelmúltban fogtak el, mint a forgalomba került hamis bankók gyárosát. Hochrein Ottót a ma reggeli vonaton szállították a budapesti ügyészség gyűjtőfogházába. A bankóhamisítási ügy másik foglya, Göpöl Gyula még Eszéken ül, azonban — hir szerint — őt is felviszik a napokban Budapestre.

— **(Megtámadott kocsi.)** Dallos Pál, h.-hetényi lakos panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy a napokban fiát Dallos Simont, amint kocsijával hazafelé igyekezett, a »Zobák« pusztai korcsmánál, Ulrich Benedek és néhány társa megtámadták s alaposan elverték, úgy hogy most ágyban fekvő beteg. A panasz folytán elcsipték Ulrich Benedeket, ki azzal védekezik, hogy részeg volt. Társai után — kiket Ulrich nem akar elárulni — megindították a nyomozást.

— **(Tanítójelöltek kirándulása.)** A bajai m. kir. állami tanítóképző-intézet növendékei és tanári kara holnap (szerdán) reggel 7^{1/2}

órákor Mohácsra érkeznek, hogy majálist rendezzenek s egyben a várost és nevezetességeit megtekintésük. Az állomásnál ünnepélyesen fogadtatnak és innen az »Iparosok Olvasókör« diszkertjébe vonulnak és megreggeliznek. A kirándulás további programja a következő: 1. A kálvária-kápolnában misét hallgatnak. 2. Mise után kirándulás a »Csele-patakhoz.« 3. Ezután megtekintik a korszások agyagbányáit, Wolf Zsigmond mintaszőlőjét és a szénteletet. 4. Ebéd az Iparosok Olvasókörében. 5. Ebéd után a nevezetesebb középületek és a város megtekintése. 6. Ezek után az Iparosok Olvasókör diszkertjében az ifjusági zenekar szebbnél-szebb darabokat játszik, a dalárda énekel, közben monolog és több érdekes dolog adatik elő. Holnapután Mohácsnak a pécsi főgimnázium növendékei lesznek a vendégei, így hát Mohácsnak e héten ugyancsak része lesz a vendéglátásban.

— **(Sertésvész.)** A szentlőrinci járásban levő Monosokor községhez tartozó Csoboka pusztán kiűtött a sertésvész, mely az ottani sertésállományban már eddig is tetemes pusztításokat vitt véghez. A be és kiviteli zárt elrendelték s megtették a szükséges intézkedéseket, a fellépett vész tovaterjedésének meggátolására.

— **(Ügyész-választás.)** A németbolyi kölcsönös segélyző-egylet igazgatósága az egyleti ügyészi állásra Aronffy Rókus dr. pécsi ügyvédet választotta meg.

— **(Halálozás.)** Novák Antalné, szül. Bachmann Róza, életének ötvenedik évében, rövid szenvedés után, ma meghalt Bányatelepen. Temetése csütörtökön délután 4 órakor lesz ugyanott. Az engesztelő misét f. hó 9-én 8 órakor tartják lelkiüdvéért a bányatelepi templomban. Halálát férje Novák Antal, dunagőzhajóstársasági bányamérnök, gyermekei és nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(Nem szabad bogarászni!)** Azok az emberek, akik nem találtak már gyönyörűséget mindama élvezetekben, melyet a századvég rafinált korszellemé nyújtani képes, fogtak egy hosszú botot, annak tetejébe madzagot kötöttek, melynek végére szigonyt kötve, elmentek picézni. Mások pedig egy nagy skatulyát akasztva a nyakukba s kellő mennyiségű gombostűvel felszerelve, neki vágta a réteknél s — bogarásztak. Hát eme szórakozók első felének, a picézőknek megmarad a maguk gyönyörűsége, mert hiszen a picézést nem tiltja eddig még senki s mindenki kótorászhat spárgás botjával a vízben, feltéve, hogy talál alkalmas vizet. A bogarászoknak azonban beborult. Le fognak tűnni a láthatárról azok a széles karimájú szalmakalapos, vitorlavászon ruhás alakok, akiknek volt ernyedetlen türelmük keresztül-kasul bujni a rétet egy nagy bajuszu cincérért. Mert a belügyminiszternek egy legújabb keletű rendelete folytán tilos a bogarászás. Tilos pedig azért, mert ilyenkor, tavasz vége felé, nyár elején van ugyan a legtöbb bogár s így ez lenne a bogarászatra a legalkalmasabb idő, azonban ilyenkor áll talpon a zöldelő buza is s gyakran megesik, hogy egy-egy szenvedélyes bogarász nem respektálja a lábán álló termést, hanem neki gázol a buzaföldeknek is azért a bizonyos hőcincérért. S ezzel természetesen több kárt okoz, mint azzal a hangoztatott haszonnal, hogy pusztítja a kártékony férgeket. Több vidékről érkezett ily értelmű panasz volt az oka annak, hogy most rendeletileg kimondták, hogy nyáron nem szabad bogarászni!

— **(Kukoricát lopott.)** Szücsény József szegzárdi lakos tanyájából egy zsák kukoricát loptak el; a káros jelentést tett a csendőröknek, a kik aztán kinyomozták, hogy a lopást Höss Sándor követte el letra segélyével, a melyen bemászott a padlásra. Érdekes, hogy a nadrágja is ellene vall Höss Sándornak. Ugyanis a frissen sároztott padláson épségben megmaradt a tettes nadrágja térdén levő foltnak a nyoma.

— **(Egyházmegyei hírek.)** Péhm Kristóf, kisszékei adminisztrátor, monostori és Alagics János, löcsi plébános, kisszékei plébánossá nevezetett ki. Gadó Sándor, pécsbelvárosi segédlelkész Lőcsre és Dujmovics Zsigmond segédlelkész Brodjancira adminisztrátornak küldettek ki. Kiss Lajos, cikói segédlelkész Olaszra, Rösler Ferenc Monostorról Cikóba segédlelkészként áthelyeztettek. Végül Kollár József, brodjanci plébános, betegsége miatt szabadságoltatott.

— **(Véres verekedés.)** Komáromi Ferenc decsi vendéglőjében véres verekedés folyt le, melynek Ivanics István lett az áldozata, a kit Karácsonyi István úgy vágott fejbe egy hatalmas bottal, hogy menten elborította a vér és eszméletlen állapotban terült el. A verekedés egyszerű szóváltásból keletkezett, majd birokra kaptak s végre tettelegességre vetemedtek. Karácsonyit feljelentették a büntető bíróságnak.

— **(Hölgy a ruhaszekrényben.)** Pikáns kis történet képezi a londoni high life-ban a beszéd tárgyát. Lord Abergavenny annak idejében Anglia egész gentrije előtt híres volt, mint a sziget legszebb lányainak az atyja. Ezek közül a legeslegszebb, Lady Rose, 1887-ben a tiszteletreméltó és gazdag mr. John Blundell-Leighthoz ment nőül és sokáig éltek boldog házasságban. Ma London összes klubjaiban az urhölgy egy balsikerű kalandján nevetnek, mely házasságának véget vetett. Mr. Blundell-Legihit kastélyának vendégei közt gyakran megfordult a szomszédos földesur, lord Cottenham is, az arisztokrácia egyik Don Juanja. Blundell-Legihit ur csakhamar azt a szomorú tapasztalatot tette, hogy valahányszor a lord Londonba utazott, lady Rosenak is bevásárlásai akadtak a fővárosban. Az aggódó férj megbizta ügyvédjét, hogy figyelje meg az utazások ezen egyidejűségét. Néhány hét előtt reggeli 8 órakor az ügyvéd, egy titkos rendőr és két tanu a Leicester squareben, a Monte Carlo hotel előtt találkoztak össze, bementek a hotelbe s az első emelet 10. számú ajtaja előtt megálltak. Minthogy ismételt kopogtatásra az ajtó zárva maradt, a titkos rendőr az ajtót benyomta s a szobában Cottenham lordon kívül senkit sem találtak. Egy női ruhával telt koffer azonban megerősítette a gyanút, hogy a lord mégis aligha van egyedül a szobában és kutatni kezdtek. Semmi eredmény! Az urak már távozni készültek, midőn a nagy ruhaszekrényből nesz volt hallható. Kinyitották a szekrény ajtaját s a paletok, nadrágok, frakkok stb. mögött — valami fehérét láttak. Az ajtót most diszkretül ismét betették s az ügyvéd csak ezt kérdezte: »My lady, kegyed beismeri, hogy Rose Blundell-Leight asszony?« »Igen, uram.« — »Köszönöm, my lady.« Az urak eltávoztak. A törvényszék kimondta a válast.

— **(A romok alatt.)** Kovácska István bátai lakos a házat akarta kijavíttatni s már a javítást csaknem befejezték, midőn a ház teteje nagy robajjal beszakadt s az ott dolgozó munkások közül Kovácska Mihályt maga alá temette s csak nagy nehezen tudták a romok alól kimenteni; azóta Kovácska súlyos betegen fekszik lakásán.

— **(Vakmerő tolvaj.)** Egy eddig ismeretlen fiatal ember lépett be egy dombóvári kereskedő üzletébe egyik este a múlt héten. Azon ürügy alatt, hogy fehéreneműt akar vásárolni, muttatott magának többféle minőségűt. Végre egyik fajtánál megállapodott és annak rendje és módja szerint megalkudta és becsomagoltatta az árut. Aztán még egy csomag hetes dohányt kért. Mig a semmi rosszat nem sejtő kereskedő a pult háta mögé ment, hogy a vevő ebbeli kívánságát is teljesítse, a fiatal ember egy pillanat alatt hóna alá kapta a csomagot és kiugrott az üzletből. A kereskedő első meglepetéséből hamarosan fölöcsudva kisetett az utcára, de a nagy sötétségben már nem láthatta a vakmerő tolvajt. A kereskedő nem jelentette fel a dolgot a

csendőrségnél, mert kára aránylag oly csekély, hogy nem volna érdemes magát emiatt egyszer-kétszer idéztetni. A morál pedig az, hogy a kereskedők zárják be üzleteiket addig, míg Isten jóvoltából még világos van, mert ha egyszer besötétedett, könnyen lehetnek kitéve hasonszörű vevők látogatásának.

— **(Veszedelemes szédelő.)** Novák Henrik, dacára tizenhatéves korának, már a bűn útjára tévedett és többszörösen büntetett multra hivatkozhatik. Álnév alatt egy nagyobb cég ügynökének, majd egy nagykereskedő fiának mutatta be magát a vidéken és a hol lehetett, ügyleteket kötött, előlegeket és a hitelezőnek kint lévő követeléseit felvette. Különös előszeretettel a fakereskedőket látogatta meg. Végre aztán hurokra került és most a szegzárdi törvényszék fogházában várja büntetését, a hol ez idő szerint vizsgálati fogóságban van. Novák korán művelte ki magát a csalás mesterségében, mert már tizennégy éves korában mint rovott multu veszedelmes csalót ismerték a fővárosi rendőrség krónikájában.

— **(A krajcár halála.)** Addig-addig huzták a krajcár életének kötelét — míg elszakadt. Most már alig néhány hétig uszkál a felszínen ez a régi pénzdarab, azután lefujnak neki teljesen. Figyelmeztetjük a közönséget, hogy ha lehet, siessen tudni a régi krajcárokra, mert julius elseje után már az adóhivatalnál sem fogadják el azokat.

— **(A somogy megyei hitelszövetkezetek.)** Kaposvárról írják: A Somogy megyei Hitelszövetkezetek Szövetsége *Pallavicini* Ede őgróf elnökle alatt közgyűlést tartott, melyen az Országos Központi Hitelszövetkezetet *Hajós* József képviselte. A közgyűlés egyhangulag elhatározta, hogy az országos központ somogy megyei képviselőjét elvállalja, az alapszabályokat megfelelőleg módosítja s az intéző bizottság tagjait megválasztja. Az elnök a szövetkezetek képviselőit bankettre hívta meg, ahol számos fölköszöntőt mondtak.

— **(A katonák szabadságolása.)** A közös hadügyminiszter legutóbbi rendelete sok keserűséget fog okozni azoknak a katonáknak, a kiket az idén szabadságnak. A hadügyminiszter ugyanis meghagyta, hogy az ideai helyőrség változások alkalmával az okkupált tartományokba vonuló nagyszabású, székesfehérvári és eszéki gyalogezred a hadgyakorlatok után nem szabadságolja a kiszolgált legénységet, hanem magukkal viszik az okkupált tartományokba. A főntemlitett csapatok kiszolgált legénységét csak az ujoncok bevonulása, illetve egy bizonyos fokig való kiképeztetése után szabadságolják. Hasonlóképpen járnak el az okkupált tartományok távolabb fekvő helyőrségeiben állomásozó csapatokkal is. Az okkupált tartományokba vonuló 44-ik gyalogezred 1-ső zászlóalja új helyőrségére való elutazása előtt szabadságolja a kiszolgált legénységet.

— **(Megtámadták a cigányok.)** Vörös József bonyhádi szolgalegény Szegzárdra utazott a kora reggeli órákban. Kakasd táján négy cigányember botokkal felfegyverkezve egy rejtett helyről elébe ugrott és a védtelen utast megtámadták, elvették 19 forint pénzt, minden ruháját és ráadásul alaposan elverték. Ideje lenne, ha egyszer már ezt a veszedelmes fajzatot eltisztítanák a vármegye területéről, mert nem ez az első eset, hogy védtelen utasokat különösen Kakasd és Belac táján megtámadnak és fosztogatnak.

— **(Pincérek szakáll-kérdése.)** A bécsi pincérek nagy hűhóval szervezkednek a borotválkozási kényszer ellen. Néhány nap óta az összes pincér-egyletekben köriratokat terjeszt egy bizottság, melyet »szakáll-bizottság«-nak lehetne nevezni, mely köriratokban a kollegák fölhívatnak, foglaljanak állást a bár régi, de céltalan és lealacsonyító borotválkozási kényszer ellen. A körirat a többi közt így szól: Már a borotválkozási rendszer is sérti a pincérek önérzetét, a mennyiben ezáltal bi-

zonyos tekintetben degradáltatnak s a vendégekkel szemben devote magaviseletre szoritattatnak. Ezért annál inkább megkímélendők lennének a szakáll-kérdésben való fölösleges megaláztatástól. A bécsi pincérek már néhány év előtt indítottak egyszer erős agitációt a szakáll szabadság kérdésében, de akkor nem volt eredménye. Vajon lesz-e most több szerencsésük?

— **(A déli harangozás története.)** Sokan nem tudják, hogy honnan ered a déli harangozás szokása. III. Calixtus pápa rendelte el a déli harangozást, még pedig miniket magyarokat különösen érdeklő okból. Midőn 1456-ban Hunyadi János és Kapisztrán János szerzetes vezérlete alatt a keresztény hadsereg összegyűlt az Aldunán, hogy II. Mohamed szultán Belgrád ellen nyomuló hadseregének útját állja, III. Calixtus pápa elrendelte, hogy az összes keresztény templomokban szóllaljanak meg a harangok déli 12 órakor s a harangszóra minden keresztény ember imára kulcsolja össze kezét a keresztény legyverek győzelméért. Az 1456. jul. 20—21-ik véres csatában Hunyadi János és Kapisztrán János egyesült hadai fényes diadalt arattak a törökökön. A győzelem híre augusztus 6-án jutott el a pápához, aki azonnal elrendelte, hogy a győzelem emlékére a déli harangozásról kiadott bullája örök időkre szóljon. Azóta minden délben hirdetik a harangok Hunyadi János dicsőségét.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. június 6. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 67.6 (emelkedő.)

Hőmérsék = 18.9 °C

» maximuma: 26.9 °C

» minimuma: 13.8 °C

Párányomás: 11.5 mm.

Relatív nedvesség: 71.

Felhőzet: ☉

Szélirány s erő: N. W. 1.

Csapadék 24 órai: ☉

Változás nem várható.

Dr. Csizser.

Művészet, irodalom.

○ **Betörés a Mauhattan-bankban.** Ez a címe annak a bűnügyi regénynek, amely a »Legjobb könyvek« című regénytár legújabbán megjelent kötetét adja. Az író, Hawthorne I. J., azok közé tartozik, akik bámulatos ügyességgel tudják regényük meséjét kigondolni. A kötet ára 50 kr. Megrendelhető úgy a regénytár kiadóhivatalában, a Légrády Testvéreknél (Váci-körút 78), mint minden könyvárusnál. A »Legjobb könyvek« előfizetés útján is megszerezhetők. 20 kötet előfizetési ára 20 korona, 10 köteté pedig 10 korona. Előfizetés esetén a megrendelők a könyveket bérmentesen kapják.

○ **Mi a művészet?** E cím alatt rendkívül nagyérdekű és szellemes mű jelent meg Gönci József szegedi könyvkereskedő kiadásában. Szerzője gróf Tolsztoi Leó, a világhírű regényíró és filozofus. A mű, mely dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternek van ajánlva, a ki e mű ajánlásának elfogadásával újabb tanujelét adta a művészetek iránti érdeklődésének, ép kapóra jön, mivel alig létezik kulturális kérdés, mely iránt a közönség jobban érdeklődne, mint a művészet és pedig nem csupán a festészet, hanem a művészetnek minden ága, a költészet, zene, dráma iránt is. Reméljük is, hogy a miniszter szándékai üdvös eredménnyel fognak járni és nem lesz művelt ember és kivált iskola, mely e szellemes és diszes kiadásu művet könyvtára számára ne sietne megszerezni. A fordítás gondos, pontos és magyaros és Hegedüs Pál, szegedi állami főreáliskolai tanár műve, aki úgy is mint író, úgyis mint a magyar irodalom tanára, az európai irodalmak és nyelvek alapos ismerője és számos nagybecsü an-

gol és francia mű kitűnő fordítója országszerte ismeretes. A mű diszes kiállításban jelent meg és becsületére válik a szegedi könyvnyomtató iparnak és a Gönci-féle nyomdának. A kétszázötvenhat oldalra terjedő vaskos kötet ára 3 korona és kapható a kiadó Gönci József szegedi könyvkereskedésében.

○ **Magyar Biztosítási Évkönyv.** Ez a címe annak a jeles és hézagpótló magyar szakmunkának, melynek most jelenik meg a II-ik évfolyama. A 300 oldalas mű külön-külön sorolja föl az alkalmazott tisztviselőket és hivatalos állásukat, miért is ez úton hívjuk föl az érdekelteket, hogy ki-ki azonnal jelentse be a személyére vonatkozó pontos adatokat. A könyv bolti ára diszes kötésben 1 frt 50 kr. lesz, míg előleges rendelésnél csupán 1 frt 20 krba kerül, mely összeg e hó közepéig a »Biztosítási és Közgazdasági Lapok«-hoz Budapestre, VI. ker., Aradi-utca 40. sz. alá küldendő.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat m. ielőbb beküldeni.

Tanügy.

○ **Uj olvasókönyv.** Löwy Anna, a pécsi izraelita hitközségi iskola tanítónője, »Magyar a-b-c olvasókönyv« cím alatt egy új olvasókönyvet bocsájtott a tanügyi könyvpiacra. Az olvasókönyv új s könnyebben kezelhető módon van szerkesztve, s a benne levő számos írott minta-betűvel fölöslegessé teszi az eddig használatban volt iskolai olvasó táblákat és minta-lapokat. Paedagogiai szempontból, annyival bir előnnyel ez a könyv az eddig megjelentek fölött, hogy a tanuló ifjúság az írást és olvasást egyszerre tanulhatja meg belőle s könnyebben is, mert a szerző fokozatosan ismeretli meg benne a gyermekekkel az írott és nyomtatott betűket. Az olvasókönyv, mely tanügyi körökben bizonyára megérdemelt pártolásban fog részesülni — a szerzőnél Pécsen rendelhető meg 40 fillérért.

○ **A budapesti m. kir. állami felső (építő) ipariskola** (Budapest, VII. ker. Damjanich-utca 28. sz.) igazgatósága előre értesíti a jövő iskolai évre az intézetbe lépni szándékozó tanulókat és azok szüleit a következőkről: Az intézet három évfolyamból áll, melyek sikeres elvégzése három évi gyakorlat igazolása mellett külön vizsgálat letétele nélkül jogot ad a kőműves, a kőfaragó, vagy az ácsmesterség önálló üzésére s az építőmesteri vizsgálatra való jelentkezésre. A végzett tanulók egyéves önkéntesek is lehetnek. Tanulókul felvétetnek a 15 életévet betöltött olyan ifjak, a kik a gimnázium, reál- vagy polgári iskola négy alsó osztályát sikeresen elvégezték. Azok, a kik a magyar nyelvből, a számtanból, a mértan és a mértani rajzból mind a négy osztályban jó osztályzatot kaptak, felvételi vizsgálat nélkül vétetnek fel, a többieknek ezekből a tantárgyakból felvételi vizsgálatot kell tenniök. Tanulókul felvétetnek azok is, a kik az építő-ipari szakiskolák első két osztályát jeles sikerrel végezték. A beiratkozás szeptember hó első öt napján történik. A beiratkozásnál a következő okmányok szükségesek: 1. Keresztlevél, vagy születési bizonyítvány. 2. A négy középisk. osztályokról szóló bizonyítványok. 3. Hatósági orvos bizonyítványa. 4. Másodszori himlőoltásról szóló bizonyítvány. 5. Iparhatóságilag hitelesített gyakorlati bizonyítvány. A beiratásnál különféle díjak címén 18 frtot kell lefizetni; a jegyzetekre és tan-könyvekre körülbelül 10 frt szükséges.

○ **Felekezeti leánynevelő intézet Kőszegen.** A kőszegi leánynevelő intézet, mint bennlakással egybekötött, evangélikus jellegű, négyosztályu felsőbb leányiskola az 1899/1900 tanévre meg nyílik. Az internátusba — a mennyiben a hely megengedi, — más intézetbe járó, avagy oly rendkívüli növendé-

kek is felvétetnek, kik az előirt tantárgyak hallgatására magukat kötelezni nem kívánják. A nevelő-intézet díszes épülete a szép és egészséges vidékkel dicsekedhető város nyílt-helyén emelkedik s kerttel áll kapcsolatban. Helyiségei tágasak, szellősek, világosak; berendezése célszerű, kényelmes s a paedagogia és hygienia követelményeinek teljesen megfelelő. A nevelő-intézetet a felsőbb leányiskolai tanfolyammal együtt okleveles igazgatónő vezeti, a kinek a nevelés s oktatás munkájában több tanítónő segédkezik. A növendékek állandóan az ő felügyeletük alatt vannak, velük étkeznek, velük alusznak, velük végzik napi munkájukat, sétáikat s szórakozásaikat. Az ellenőrzést a dunántuli ev. egyházkerület megbízásából a felügyelő helybizottság s az egyházkerületi iskolai nagybizottság gyakorolja. Az intézet tanulmánybeli szervezete s tanterve megfelel az állami felsőbb leányiskolák szervezetének s tantervének.

(A siketnéma-iskolák oktatási ideje.)
A közoktatásügyi miniszter a magyarországi siketnéma-intézetek tantestületeihez leiratot intézett, melyben az iránt kérde meg véleményüket, hogy a siketnéma-iskolákban nyolc, vagy hat évre terjedjen a tanítási idő. A tantestületek csaknem kivétel nélkül a hat éves oktatási idő mellett nyilatkoztak, még pedig azért, mert ezáltal sokkal több siketnéma lesz kiképezhető. A közoktatásügyi miniszter ily irányban döntött is és a siketnémák számára ujonnan felállítandó iskolák tanidejét hat évben állapította meg. Kivételt képeznek oly intézetek, melyekben az iskolafentartók a tanítónak nyolc évben való megállapítását határozottan óhajtják és ha az illető intézet e mellett egyébként is képes a reá utalt összes siketnémák tanításáról gondoskodni.

(Magánvizsgálatok.) A napokban megírtuk, hogy a mohácsi és siklósi községi iskolák megküldték előterjesztéseiket a kir. tanfelügyelőségnek, a magánvizsgálatok határidejét illetőleg. A kir. tanfelügyelőség ennek folytán kitzúta a magánvizsgálatok határidejét. *Mohácson f. é. június hó 30-án és július hó 1-én. Siklóson pedig f. é. június hó 25-én és 27-ikén tartják a magánvizsgálatokat.*

(Községi iskola államosítása.) A m. kir. közoktatásügyi miniszter leiratot intézett a barayamegyei kir. tanfelügyelőséghez, mely szerint arra hívja fel a tanfelügyelőséget, hogy a nagykozári községi iskola államosítása tárgyában bocsájtkozzék tárgyalásba az iskolafentartó községgel. Miután a nagykozári községi iskola államosítása már régóta szükségessé vált, valószínű, hogy a község elfogadja a miniszter feltételeit s így nem lehetetlen, hogy Nagykozáron már a jövő tanévben állami iskola lesz.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8-22	11-41	3-06	11-33
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8-48	12-14	3-40	12-10
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4-55, tv. sz. sz. 9-17, v. v. 3-46)				
<i>Uj-Dombovár</i> érk.	9-57	1-34	5-01	1-57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10-08, sz. v. 1-55, gy. v. 6-31, sz. v. 2-15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3-10 tv. sz. sz. 2-30)				
<i>Uj-Dombovárról</i> ind. 10-04	2-32	5-21	2-56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é.	1-25	8-00	8-35	8-20
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8-28	6-32		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9-06	7-11		
<i>Barcs</i>	10-51	9-00		
<i>N.-Kanizsa</i>	1-29	11-41		
<i>Bécs</i>	7-42	7-17		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5-35	12-14	4-26	8-20
<i>Üszögh</i>	5-50	12-27	4-40	8-35
<i>Villány érk.</i>	6-39	1-13	5-27	9-23

(Mohács felé sz. v. 7-00 v. v. 10-35*) sz. v. 1-55 sz. v. 10-05.
Mohács érk. 7-44 11-35 2-39 10-49

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán, pénteken és vasárnap indul reggel 8-30, fölfelé minden kedden, péntek és vasárnap éjjel 2-00

Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkeznek éjjel 1-10

<i>Villány</i> ind.	6-49	1-18	5-32	9-28
<i>Eszék</i>	8-08	2-27	6-47	10-46

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9-30	7-15	8-00	3-00
<i>Uj-Dombovárra</i> érk.	2-45	10-03	1-30	6-21

	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1-21	4-11	8-52	1-00	4-44
<i>Uj-Dombovárra</i> érk.	2-26	4-46	9-52	2-06	5-14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz.	9-52	sz. v.	9-53		
Dombovárra érkeznek	1-40		12-55		

	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombovár</i> ind.	5-30	3-10	10-15	2-17	6-26
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7-31	4-41	11-33	3-39	7-39
<i>Pécsre</i> érk.	8-21	5-17	12-04	4-11	8-01

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6-50	7-40
<i>N.-Kanizsára</i> érk.	1-35	3-42
<i>Barcsra</i> érk.	4-44	7-18
<i>Pécsre</i>	7-51	9-42

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7-24	6-05	10-13
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> érk.	8-27	7-01	11-25
<i>Pécsre</i> érk.	9-42	7-51	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5-33	8-48	12-25	8-20
<i>Villányba</i> érk.	6-48	10-05	1-41	9-50
Mohácsról indul	5-50	9-13*	12-20	8-35
<i>Villányba</i> érkeznek	6-35	9-58	1-05	9-20
<i>Villányból</i> ind.	6-55	10-13	1-48	10-00
<i>Pécsre</i> érk.	8-02	11-23	2-53	11-09

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről reggel 7-20,**) alulról d. u. 11-35.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12-00. Mohácsra érkeznek este 10-30

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

***) minden szerda, péntek és vasárnap.

***) minden csütörtökön, szombat és hétfőn.

Közgazdaság.

□ Állandó gyümölcsvásár. A Bajai Gyümölcészeti Egyesület f. évi június 21-től kezdve Baján, a város hatósága erkölcsi és anyagi támogatásával, haszonra való igény nélkül, állandó gyümölcsvásárt létesít és ezzel kapcsolatosan minta-gyümölcs raktárt tart; ezek céljaira folyó hó 14-től irodát rendezett be. E vállalat a termelő és fogyasztó, illetve eladó és vevő érdekeit egyaránt szolgáló intézmény, a melynek sikere érdekében a Bajai Gyümölcészeti Egyesület áldozatra is kész. A vállalat célja: Baja és környéke gyümölcstermését a fogyasztó piac számára lehető olcsón hozzáférhetővé tenni s így oly piacot létesíteni, a melynek felkeresése a gyümölcskereskedőkre és termelőkre egyaránt hálás lenne.

□ Erdészeti államvizsgák. A folyó év őszén erdészeti államvizsgát tenni szándéko-

zók figyelmeztetnek, hogy a vizsga-letétel engedélyezéséért a fennálló szabályzat értelmében beadandó folyamodványokat, a szabályszerűleg szükséges okmányokkal és szakbeli leirással felszerelve, legkésőbb f. évi július hó végéig az erdészeti államvizsgáló bizottság elnökéhez (Budapest, földmívelésügyi m. kir. miniszterium, erdészeti főosztály) bérmentve küldjék be.

□ A dunántuli jégkárosultak segélyezése. A dunántuli országgyűlési képviselők állandó jégkár-bizottsága, most tartotta meg a végső leszámoló ülést. A bizottság a bemutatott leszámolást elfogadta s a fennmaradó 50 frtot, az esetleg még beérkező adományokkal együtt, a Dunántuli Közművelődési Egyesületnek adja. Begyűlt összesen 15.646 frt 67 kr. s ezt a járási szolgabiroóságok utján szét is osztották. A bizottság ezzel a működését végkép befejezte s az ügyre vonatkozó összes iratait letette a képviselőház irattárába. A bizottság végül köszönetet mondott a segélyezés körül fáradozott Lits Gyula elnöknek, Major Ferenc dr. és Kalocsai Alán orsz. képviselőknek mint a bizottság jegyzőinek, végre a Magyar földhitelezésnek, mint a mely a begyűlt pénzeket ingyen kezelte.

□ Vidéki pinceszövetkezetek. A földmívelésügyi miniszter vidéki pinceszövetkezetek alapítása és a mintapince ujjászervezése céljából értekezletet hívott egybe. A miniszter mindenekelőtt arra utalt, hogy habár az elpusztult szőlők felújítása országszerte szépen halad, a hazai szőlőművelés mégis nehéz viszonyokkal küzd s hogy a szőlő rekonstrukcióba helyezett tőke és munka meghozza gyümölcsét, gondoskodni kell arról, hogy boraink okszerűen kezeltesenek és megfelelően értékesíthetők legyenek. Ez kívánatossá teszi a bortermelők társulását. Evégből egy közegét Németországba küldte, hogy az ottani pinceegyesületeket tanulmányozza. Az országos központi mintapincét a magyar miniszter ujjá szervezte, fentartandónak véli, arra a célra, hogy a borkivitel révén a magyar borok jó hírnevét a külföldön visszaállítsa. Ezután megindult a kérdés fölött a vita. A felszólalók majdnem kivétel nélkül kívánatosnak tartották a borok okszerű kezelésére, borvidékenként egyenlő jellegű borok tömeges előállítására s azok értékesítésének előmozdítása céljából a pinceszövetkezetek létesítését.

TÁVIRATOK.

— Párbaj képviselőházi elnök és lapszerkesztő között. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Perczel Dezső*, a képviselőház elnöke és *Fenyő Sándor*, a „Magyar Hirlap“ szerkesztője között ma délelőtt Budapesten a Fodor-féle vívóteremben történt meg a kardpárbaj abból kifolyólag, hogy a Ház elnöke kihívatta Fenyőt a „Magyar Hirlap“-ban a bécsi „Arbeiterzeitung“ után közölt rágalmazó cikk miatt. *Fenyő Sándor* kapott először arcán jelentéktelen karcolást, mire nyomban megvágta *Perczel Dezsőt*, homlokán éles, hosszú sebet ejtven. A vér elöntötte *Perczel* arcát, mire az orvosok konstatálták a harcképtelenséget s a sebet öt öltéssel bevarrták. *Fenyő* sajnálatát fejezte ki *Perczel Dezső*nek és a felek kezét fogták.

— Széll Kálmán Bécsben. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Széll Kálmán* miniszterelnök ma este Bécsbe utazik.

— A Splényi-Engel ügy. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A *Splényi Ödön* báró rendőrtanácsos fegyelmi ügyéve

kapcsolatos borhamisítás ügyében a budapesti törvényszék holnapra megidézte Rudnay Béla rendőrfőkapitányt.

— **Royalista tüntetés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Páris községtanácsa ma foglalkozott a tegnapi tüntetésekkel. Az egyhangú határozatot élénk vita előzte meg. A rendőrfőnök oda nyilatkozott, hogy a *Loubet* elnök ellen intézett támadást a royalista fiatalság rendezte. Kritizálta *Christiani* gróf eljárását, ki tettét azzal mentegette, hogy a tüntetők között utat keresve, élénken gesztikulált s így ütötte meg az elnököt. A tüntetők ellen elrendelték a birói üldözést s a rendőrség megtette kötelességét. Tizenöt fogoly ellen megindítják az eljárást izgatás miatt, mire a törvény öt évig terjedhető fogságot szab. Christianit hivatalos minőségben működő hatósági személy tetteleges megsértése miatt vonják felelősségre; ezt két évtől öt évig terjedhető fogsággal bünteti a törvény.

— **Dreyfuss jön hazafelé.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Dreyfust Cayenneben ma adják át a katonai hatóságnak és esütörtökön este viszik a „Sfax“ hajóra, hogy Párisba szállítsák.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

2101. sz.

Tkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga Ferenc hg-szőllősi lakos végrehajthatónak, Kelemen Sándor vörösmarthi lakos végrehajthatást szenvedett ellen 57 frt tőke és jár. iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Vörösmarth községben a 2104 sz. tjkvben felvett A. I. 1.; 3. és 4. rdsz. alatti telekre 304 frt; a 686/54 hrsz. ingatlanra 60 frt; 2364 4/4 hrsz. ingatlanra 52 frt; a vörösmarthi 117 tjkvben felvett 254 hrsz. ingatlanra, tehát a végreh. T. 156 §-a alapján Suba Mária hányadára is 304 frt becsárban, megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus hó 7-ik napján d. e. 10 órakor Vörösmarth községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 30 frt 40 krt., 6 frt., 5 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazs. ügy. miniszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál, 1899. évi május hó 8. napján.

Székács
kir. albiró.

Legszebb kirándulási hely! Pécs-Bányatelepen az 1000 éves gesztenyefához.

Van szerencsém a n. t. kiránduló közönségnek tudtára adni, hogy helyiségemben az idén is, úgy mint minden évben,

kellemes üdülő helyet talál.

Jó és izletes ételek, kitűnő italok pontos kiszolgálás mellett. **MINDEN VASÁR- és ÜNNEPNAPON ZENE.**

Társaskocsik a Hétfejedelem vendéglőtől naponta délelőtt 11-től kezdve közlekednek oda és vissza a szükséglethez képest.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Gebhardt István vendéglős.

5592. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Okorág községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a fölszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi december hó 16-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi december hó 16-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi december hó 16-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság, 1899. évi május hó 25-én.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.